

bídce a poptávce. Bylo-li tomu tak, při druhu zboží, o které tu jde, v době, kdy obžalovaný uzavřel obchody, pro které jest stíhán, přiblížily-li se výrobní a obchodní poměry ohledně tohoto druhu zboží v rozhodné době mírovým poměrům tak, že běžné (tržní) ceny byly výsledkem volné soutěže, směřující k cenám výrobním, nebo k světovým cenám tržním, pak nebylo by lze v jednání obžalovaného spatřovati nic trestného. Byly-li však ony běžné ceny vytvořeny vzhledem k nedostatku papíru, vyvolanému mimořádnými poměry válečnými a poválečnými, tedy nikoliv nerušeným působením zákonů hospodářských, pak nelze prostě běžné ceny prohlásiti za přiměřené, nýbrž jest nutno zkoumati nabývací náklady a ostatní položky, jež obžalovaný k odůvodnění přiměřenosti ceny jím požadované uvádí. Nebude pak ovšem možno přihlížeti při posouzení přiměřenosti ceny, obžalovaným požadované, ke všem položkám, které ve své kalkulaci uvádí. Obžalovaný mohl by pak jen účtovati nabývací náklady, jako zdejší obchodník, nemohl by tudíž účtovati 5procentní valutární diferenci a režijní náklady, pokud souvisejí s tím, že zboží bylo určeno pro vývoz, zejména však nemohl by ztráty z krycích obchodů pojmouti plným obnosem do kalkulace a převaliti tak tyto ztráty na tuzemské spotřebitelstvo, nýbrž mohl by takové ztráty jen rozdělit na všechny obchody. Naproti tomu bylo by lze obžalovanému přiznati ztrátu, kterou utrpěl při kompenzačním obchodě cementem. Nálezací soud však nezjistil, jakým způsobem došlo k utvoření shora uvedených běžných cen papíru, nezjistil zejména, byly-li tyto ceny následkem nedostatku papíru a tímto nedostatkem způsobeného využívání mimořádných poměrů, vyvolaných válkou, či byly-li výsledkem řádného obchodování podle shora zmíněného národohospodářského pravidla. Soud nezjistil také, byl-li si obžalovaný vědom, že žádá za papír přemrštěné ceny či nikoli. Nelze proto zrušovacímu soudu rozhodnouti ve věci samé, pročez bylo ku zmateční stížnosti napadený rozsudek zrušiti a věc vrátiti nálezacímu soudu, by ji znova projednal a rozhodl, vycházeje při tom s hledisek shora vytčených.

#### Čís. 958.

**Nemůže-li býti obžalovanému, ohlásivšímu opravný prostředek, doručen vyžádaný opis rozsudku, jest na soudu první stolice, by se zachoval dle 24. hlavy trestního řádu.**

(Rozh. ze dne 10. října 1922, Kr I 577/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského jakožto nálezacího soudu v Mostě ze dne 30. listopadu 1921, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem řetězového obchodu dle čís. 4 § 11 zák. ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., a přestupkem předražování dle § 7 téhož zákona, a uvedl mimo jiné

#### v d ů v o d e c h:

Proti rozsudku ohlásili obžalovaní, mezi nimi též František L., jenž byl uznán vinným týmiž trestnými činy jako ostatní obžalovaní, zmateční

stížnost bez udání důvodů zmatečnosti a žádali za doručení opisu rozsudku. Obžalovanému Františku L-ovi nemohl býti opis rozsudku doručen, protože jeho nynější pobyt není soudu znám. Dle § 79 odstavec druhý tr. ř. dlužno soudní vyřízení, od jichž doručení jde straně lhůta k opravnému prostředku, dodatí straně nebo jejímu zástupci. Zástupce obžalovaný nemá. Pouhé ohlášení zmateční stížnosti má účinek odkládací dle § 284 odstavec třetí tr. ř. a dokud žádaný opis rozsudku stěžovateli k provedení stížnosti doručen není, nelze o ní rozhodnouti. Jest věci soudu první stolice, by proti obžalovanému L-ovi postupoval dále po rozumu 24. hlavy trestního řádu, po případě dle § 422 tr. ř.

### Čís. 959.

**V tom, že bylo vrchnostenské osobě za účelem zmaření úředního úkonu bráněno v užívání osobní svobody, nelze spatřovati souběh zločinu veřejného násilí dle § 81 tr. zák. se zločinem veřejného násilí dle § 93 tr. zák.**

**Napadl-li veřejný obžalobce rozsudek nalézacího soudu co do části, sprostující z obžaloby pro zločin podle § 81 tr. zák., jest zrušiti napadený rozsudek i v části odsuzující pro § 93 tr. zák.**

**Zmaření školního zápisu. Úřední úkon počíná tím, že zapisující dostaví se do místnosti, k zápisu určené.**

(Rozh. ze dne 14. října 1922, Kr I 989/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 27. června 1921, pokud jím byli podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěni z obžaloby obžalovaní František M., František W., Josef H. a Albín J. pro zločin podle § 81 tr. zák., dále obžalovaní Antonín P., Karel O. a Karel B. z obžaloby pro zločiny podle §§ 81 a 93 tr. zák. a obžalovaní Gabriel H. a Karel P. z obžaloby pro zločin podle § 93 tr. zák., zrušil rozsudek v napadených částech, dále i ve výroku, pokud jím byli obžalovaní František M., František W. a Josef H. uznáni vinnými zločinem podle § 93 tr. zák., spáchaným na Eduardu S-ovi, a vrátil věc soudu nalézacímu, by ji znovu projednal a rozhodl.

### D ů v o d y:

Dovolávajíc se důvodu zmatečnosti čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř., stěžuje si zmateční stížnost předně do toho, že soud uznal obžalované Františka M-a, Františka W-a a Josefa H-a vinnými toliko zločinem dle § 93 tr. zák., nezkoumal však blíže, zdali a pokud tyto obžalovaní nedopustili se svým jednáním také zločinu dle § 81 tr. zák., že totiž vztáhli násilně ruku na osobu, v § 68 tr. zák. jmenovanou, u výkonu její služby v úmyslu, by výkon její služby, t. j. zápis dětí do české školy zmařili. Nalézací soud neshledal skutkové povahy zločinu dle § 81 tr. zák. proto, že prý učitel S. se zápisem ještě ani nezapočal a své spisy ještě ani nerozevřel, ježto ještě nikdo z dětí a rodičů se neobjevil, že tedy svůj úřad ještě nezapočal, čekaje, až někdo přijde, a že už byl vlastně správou školy v D. zbaven. Naproti tomu poukazuje však stížnost správně na výpověď svědka S-a,